

Jamjuree Journal

Volume 1 | Issue 3

Article 8

1997-11-01

ເປດໜ້າປະວັດທີສາສຕ່ງ : ១០០ ປ. ເສດື່ຈປະພາສຸໂຮປ ຮ.ສ. ១៩១

ວິນລສຸດາ ອົກສິນ

Follow this and additional works at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree>

Recommended Citation

ອົກສິນ, ວິນລສຸດາ (1997) "ເປດໜ້າປະວັດທີສາສຕ່ງ : ១០០ ປ. ເສດື່ຈປະພາສຸໂຮປ ຮ.ສ. ១៩១," *Jamjuree Journal*: Vol. 1: Iss. 3, Article 8.

DOI: 10.58837/CHULA.JAMJUREE.1.3.6

Available at: <https://digital.car.chula.ac.th/jamjuree/vol1/iss3/8>

This Article is brought to you for free and open access by the Chulalongkorn Journal Online (CUJO) at Chula Digital Collections. It has been accepted for inclusion in Jamjuree Journal by an authorized editor of Chula Digital Collections. For more information, please contact ChulaDC@car.chula.ac.th.

100 ປີ ເສດ්ຈປະພາສຍຸໂຮບ ວ.ສ. ១១៦

ເມື່ອເວົ້ວ ၇ ນີ້ໄດ້ຮັບຕັນฉบັບແປລາກໄມ້ໂຄຣພິລົມ ໂດຍຄຸນວິມລສຸດາ ອີຣີສັນ ຜູ້ແປລ ລຶ່ງ
ມາໃຫ້ວ່ານ ເຖິງວ່າມີຄວາມລອດຄລ້ອງກັບທົກວາມທີ່ລຶ່ງໃນฉบັບນີ້ ຄື້ອງ “ພຣະພູທອເຈົ້າທົກວາມໃນ
ສາຍາຕາຂອງນັກໜັງສື່ອພິມພົດຕ່າງໝາດ” ຂຶ້ນທົກວາມແປລາກໜັງສື່ອພິມພົດ *Svenska
Dagbladet* ລົງວັນທີ ១១ July ១៨៨៧ ເປັນພາສາລາວດີທີ່ໄດ້ແປລທົກວາມຂອງນາຍ J.B.
Widmann ນັກເຂົ້າໝາຍຊາວສົວີສ ຂຶ້ນເຂົ້າໝາຍທີ່ກົດເສດ්ຈຂອງພຣະພູທອເຈົ້າທົກວາມຕອນ
ເສດ්ຈເຢືນປະເທດລວມເຊື່ອແລນດ໌ ໄດ້ໃຫ້ຄວາມເຫັນຫລາຍປະກາດ ໃນທົກວາມທີ່ເຂົ້າໝາຍ

ທັນສື່ອພິມພົດຕ່າງ ၅ ຂອງສວີເດັນໄດ້ຕິດຕາມແລະ
ລົງນ່າວອຍ່າງໄກລ້ວືບີດ

ຮະດັບກັບຊັດວຽກ ຮັນທີ່ທຸກອຍ່າງຈິງຕກອຍ່ັງກັບ

ທາງຮັງຈຸບາລ້ັງເປັນເວົ້ວອຮຽມດາທີ່

ຈະຄູກວິພາກໝົງວິຈາරັນອ່າງຮຸນແຮງ

ຈາກນັສພ.ຝ່າຍຄ້ານທຸກຄັ້ງ ເຊັນ

ຄັ້ງນີ້ກູກໂລມຕົວໄດ້ຈັດກາວັບຮອງ

ຫຽວຮາເກີນຂອບເຂດໂດຍໄມ້ຄຳນັ່ງ

ຄື່ງຄວາມເປັນ “ສາຫະລັນຮູ້” ຂຶ້ນໄມ້

ສົມຄວຣະແລດງຄວາມອ່ອນນົມ

ຕ່ອກຊັດວຽກໃດ ၅ ທາງຝ່າຍຄ້ານຄ

ລືມຄິດໄປວ່າເວົາລັດພິທີຕ້ອນຮັບຜູ້ມາ

ເຢືນໃນສູານະທີ່ເປັນ “ຜູ້ນໍາ” ຂອງ

ປະເທດ ໄນວ່າປະເທດນັ້ນຈະມີ

ກາປົກຄອງຮະບອບໃດ ດັ່ງນັ້ນຄ້າ

ປະຮານາລົບດີ Faure ມາທີ່ນີ້ ກີລະໄດ້ຮັບ

ກາວຕ້ອນຮັບທີ່ໄມ້ຕ່າງຈາກທີ່ພຣະເຈົ້າແຜ່ນດິນ

ສຍາມໄດ້ຮັບຫົວໜະຈະດີກວ່າດ້ວຍໜ້າ ທີ່ຈະ

ຕ່າງກັນຄື້ອງຄວາມເຕັມໄຈແລະນໍ້າໄລໃຈລົງທີ່

ອູ່ນູ່ເນື້ອງຫັ້ງພິທີເຫັນນັ້ນ ຂຶ້ນຈະເປັນໄປໃນ

ລັກຊັນະໄດ້ກີ່ຂັ້ນອ່າງໆກັບບຸກຄົລິກພາພສ່ວນຕ້າ

ຂອງເຄົົນທຸກເອງ ກາວຕ້ອນຮັບພຣະເຈົ້າທີ່

ແກ່ຮັສເຫຼີຍທີ່ເວົາລັດຂັ້ນນັ້ນເປັນໄປຕາມພິທີກາ

ຊື່ຕ່າງຈາກຄັ້ງທີ່ພຣະເຈົ້າໄກເຊົ່ວ່າ ແທ່ງ

ພຣະເຈົ້າແພ່ນດິນສຍາມ
ກັບພຣະເຈົ້າຕ່າງໝາດ
ພຣະອອງຄຈະໄມ້ໃຊ້ອ່ານາຈຂອງກັບຊັດວຽກ
ທີ່ອຂອງບົດາ ເຂົ້າເກີ່ວດ້ວຍໃນກາວອບຮມ
ເລື່ອຍົງດູພຣະຮາຈໂອຮສ ເພຣະຈະກຳໄທ
ພູມື້ທັນກໍ່ໂດຍຕຽນໄມ້ສາມາດ
ຈະກຳທັນກໍ່ໄດ້ເຕີມກໍ່

Kungen av Siam och Hans
rike (II)
Svd ແປລມາຈາກຂໍ້ອເຂົ້ານຂອງ
J.B. Widmann ນັກເຂົ້າໝາຍ
ຊາວສົວີສ
ພຣະເຈົ້າແພ່ນດິນສຍາມທີ່ເປັນ
ກັບຊັດວຽກແທ່ງຮະບອບສມບູຮາຄາງໝາ-
ລືທີ່ຣາຊໄດ້ເສດ්ຈເຢືນລວມຍ່າງ
ໄມ້ເປັນທາກການ ເປັນເວລາ ແລ້ວ
ປະລາຍເຕືອນພຖ່ງການ ໂດຍທົງ
ເຫັນຄຸຖາສົນທີ່ເຈົ້າວາ ແລະຈາກ
ຄຳເຫຼຸນຂອງປະເທດ ຈຶ່ງທຽບປະກາສ
ກາວເຢືນອ່າງເປັນທາກການເນື່ອວັນທີ ២៥
ພຖ່ງການ ເວັ້ນການເຢືນອ່າງໄມ້ເປັນທາກ
ກາວຂອງກັບຊັດວຽກຮາຈວົງຄົດຕ່າງ ၅ ສົດໃນລົງ
ຮຽມດາທີ່ນີ້ ເຊັນໃນຄູ້ໃບໄໝພິລົມ
ຈັກພຣດິນແທ່ງອອສເຕີຣີຈະມາພັກທີ່ໂຮງແຮມ
Byron ອິນທະເລສາບເຈົ້າວາ ເປັນເວລາ ແລ້ວ
ອາທິດຍໍ ອົງຄພຣະຈຳກຣພຣດິເອງກົມໍກໍເສດ්ຈ
ມາສົມທບດ້ວຍ ແຕ່ກາວເຢືນອ່າງເປັນທາກ

เยอรมันเล็ตจ์ Luzern ซึ่งราชัดให้ยิ่งใหญ่
สมเกียรติกว่า สำหรับครั้งนี้ประชาชน
ต่างให้ความสนใจแก่พระเจ้าแผ่นดินสยาม
และคณะผู้ติดตามเป็นพิเศษ เนื่องจาก
ทรงมาจากดินแดนใกล้โพ้น ผู้ที่มีโอกาสได้
เฝ้าใกล้ชิดพระองค์จะรู้สึกเคารพนับถือ
อย่างสูงพระราชนิเวศน์พระองค์ได้ มีวิธี
การพูดที่ฉลาดและอ่อนโยนมากจากใจจริง
ทั้งยังไม่ทรงถือพระองค์ด้วย ทำให้เป็นที่
เคารพรักโดยทั่วไป

พระเจ้าแผ่นดินสยามนี้ทรงมีพระชนม์
๔๓ พรรษา ทรงเป็นกษัตริย์นักปฏิรูปหรือ
ถ้าจะเรียกว่าทรงเป็น “นักปฏิรูปจาก
ราชบัลลังก์” ก็ไม่ผิดนัก สิ่งที่ทรงเริ่ม
จัดการเป็นลิ้งแวงเมื่อพระชนม์ยังไม่ครบ
๒๐ พรรษาดี คือการให้อิสระแก่เด็กซึ่ง
บิดามารดาเป็นทาส สำหรับในวังนั้นทรงให้
ยกเลิกประเพณีที่ผู้เข้ามาเฝ้าด้องหมอบราบ
กับพื้น ปี ๑๘๗๔ ทรงจำกัดอำนาจของ
พระองค์เองโดยจัดคณะผู้บริหารประเทศ
ฝ่ายต่าง ๆ เพื่อร่วมปักครองประเทศไทย มีผู้
เปรียบเทียบว่าทรงมีความสำคัญต่อสยาม
เช่นเดียวกับที่พระเจ้าปีเตอร์มหาราชมีต่อ
รัสเซีย Moris Schauz ชาวเยอรมันซึ่ง
เคยไปสยามเมื่อฤดูใบไม้ผลิปี ๑๘๕๕ เขียน
ไว้ในหนังสือ Ein Zug Nachosten ว่า

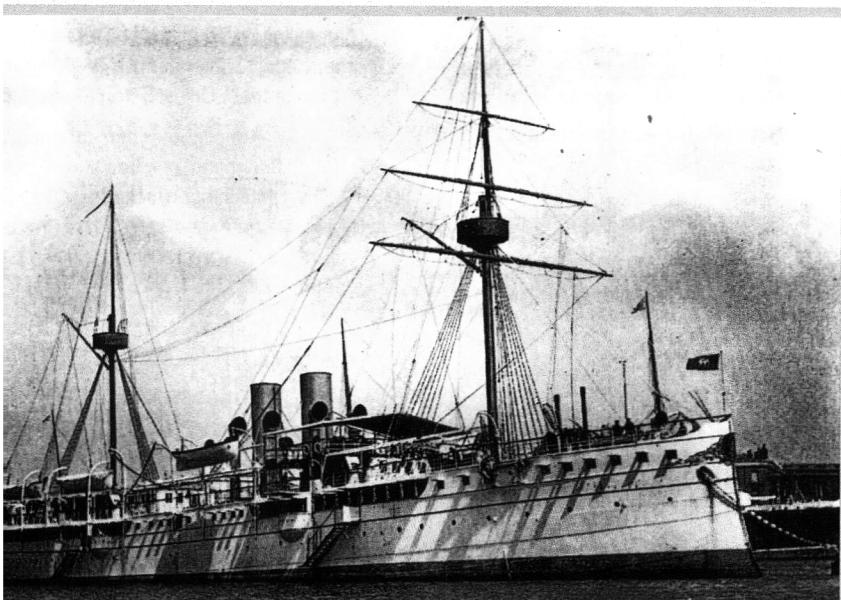
นิทรรศการ ๑๐๐ ปี เสด็จฯ ประพาสยุโรป ร.ศ.๑๖

๑๒ พฤศจิกายน - ๓๐ ธันวาคม ๒๕๕๐ ๕.๐๐-๑๕.๐๐ น.
ณ สถาบันวิทยบริการ อาคารมหาเรศราชนครวัฒน์ ชั้น ๓ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย

Exhibition to Commemorate the Centenary of
King Chulalongkorn's First Royal Visit to Europe in ๑๘๗๙

๑๒ November - ๓๐ December ๒๕๕๐ ๕.๐๐-๑๕.๐๐
At the Centers of Academic Resources, ๓rd floor,
Chulalongkorn University, Bangkok

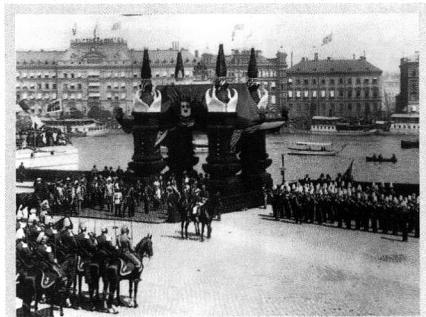
เรื่องพระที่นั่งมหาจักรี

พระองค์ทรงได้รับการศึกษาดี ไฟใจในการบริหารประเทศและเป็นที่รักของ
ประชาชนทั่วไป ทรงเริ่มนำอาภิธรร่ม
ตะวันตกเข้ามาเผยแพร่ ทรงให้มีการ
ชุดคล่อง สร้างถนน ทางรถไฟ การไปรษณีย์
โทรเลขตามแบบของเยอรมัน ส่งเสริม
การพาณิชย์ วิชาการและศิลปะ ทรงให้จัด
ระบบกองทัพบกและกองทัพเรือเสียใหม่
ซึ่งสำคัญมากเนื่องจากสยามต้องทำการ
รบกับกองทัพฝรั่งเศสอยู่เสมอ เขาแสดง

ฉายกับราชวงศ์โรمانโนฟ แห่งรัสเซีย

พระราชพิธีรับเสด็จพระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว

ความนิยมชมชอบแม้กระทั้งในความเรียบง่ายเป็น “ตัวของตัวเอง” โดยไม่เสแลรังของพระองค์

ทรงตอบรับคำเชิญของเราที่จะนำขบวนเสด็จสู่ Jungfruns omrade ได้จัดรถไฟเที่ยวพิเศษช่วง Jura และ Simplonbanan สำหรับเดินทางจากเจนีวายไปยัง Interlaken ซึ่งใช้เวลา ๕ ชั่วโมง ผู้เขียนได้มีโอกาสร่วมเดินทางด้วย ซึ่งก็ได้ฝ่ากิลชิตจากช่วงระหว่าง Interlaken ถึง Lanterbrun และ Grindelwald เพราะต้องค่อยตอบข้อถามซึ่งทรงมีเกี่ยวกับเทือกเขา Alps เขตทิมະสุ่ม ราดน้ำจากเขา ป่าไม้ การล่าสัตว์ และอื่น ๆ อีก ทรงให้ความสนใจต่อสิ่งเหล่านี้มาก ทั้งยังลังซื้อวัพพันธุ์และแม่พันธุ์ Geinen thalerrasen ซึ่งต้องส่งไปที่สยาม น่าเป็นห่วงว่าทางนั้นจะมีอาหารซึ่งเหมาะสมกับวัพพันธุ์หรือไม่

เราเดินทางข้าม Wengen วันที่ ๒๙ พฤษภาคม วันนั้นอากาศดีมาก เพราะฝนตกคืนก่อนหน้านั้น พอดีอนเข้าธรรมชาติ

ແຄบນั้นจึงสดชื่นดงามอย่างหาที่เบรียบมีได้ทุกเข้านั้นต่างมีเงาสีต่าง ๆ หลากระเบียบต่างๆ กัน ภาพของยอดเขาซึ่งปกคลุมด้วยทิมະยีนสูง ตระหง่านเสียดฟ้าต่างเป็นความงามที่สร้างความประทับใจแก่คนละผู้มาเยือนอย่างมาก ในสายตาของราชaway โกรนั้น ใบหน้าสีเหลือง โหนกแก้มกว้างของชนชาตินี้มีได้มีความงามอยู่เลย ดวงตาสีดำมันที่กลอกไปมาอยู่ตลอดเวลา และทำทางการเคลื่อนไหวอันประกอบไปด้วยความนิมนวลแต่แข็งแกร่ง และความส่งงาม แต่ไร้อารมณ์ใด ๆ ทำให้ดันนึกเบรียบเที่ยงกับเสือด้วยลักษณะเป็นจ้าวแห่งป่ามีได้ แต่กระนั้นก็ตาม เมื่อมาอยู่ท่ามกลางความงามของธรรมชาติแห่งนี้บุคคลเหล่านี้กลับดูดีขึ้น พระอรุณ halfway องค์ทรงส่งงามไม่น้อย เล่นผสมสีดำออกเงาสีฟ้าได้รับการตัดสั้นแบบเดียวกับหมากของทหารม้าแห่ง Bayerh ทุกคนต่างมีสีหน้ายิ้มแย้มเป็นมิตร เช่นเดียวกับคนของชาวญี่ปุ่นก่อนหน้านี้ เข้าใจว่าทำทางอันเต็มไปด้วยความเป็นมิตรนี้ คงจะเป็นลักษณะเฉพาะของชาวตะวันออกไกล อันอาจเป็นผลจากการมองโลกอย่างธรรมชาติและทัศนคติที่ดีต่อสิ่งต่าง ๆ

เมื่อไกลส์สิง Passhöne รถไฟแล่นผ่านกำแพงทิมະซึ่งลุ่วราวด้วย ๖ เมตร อันมีเป็นช่วง ๆ อยู่ข้างทาง พระราชโรสต่างให้ความสนใจต่อสิ่งใหม่ที่ได้พบคือทิมະพอกสิง Passhöne ต่างลงทำในสิ่งใหม่ซึ่งไม่เคยทำมาก่อนในชีวิต คือข่าวดีที่มีสีสัน พระมกุฎราชกุมารพระชันษา ๑๔ ปี มีได้ตามเสด็จด้วย ทั้ง ๆ ที่ทรงปราบဏานเป็นอย่างยิ่ง ทรงอยู่ที่เจนีวากับครูชาวอังกฤษได้ทรง

ขอร้องต่อประธานาธิบดีให้ช่วยขออนุญาตต่อพระเจ้าแผ่นดินให้ทรงมีโอกาสได้ร่วมเสด็จด้วย แต่ครูชาวอังกฤษไม่ยอมโอนอ่อนตามเนื่องจากเห็นว่าไม่สมควร

พระเจ้าแผ่นดินสยามทรงกล่าวต่อประธานาธิบดีว่า พระองค์จะไม่ใช้อำนาจของกษัตริย์หรือของบิดาเข้าเกี่ยวด้วยในการอบรมเลี้ยงดูพระราชโรส พระจะทำให้ผู้มีหน้าที่โดยตรงไม่สามารถจะทำหน้าที่ได้เต็มที่ ซึ่งเหตุการณ์นี้เป็นสิ่งที่ยากให้เห็นความฉลาดรอบคอบของพระองค์ ทั้ง ๆ ที่อาจจะทรงเสียดายที่มิได้นำพระมกุฎราชกุมา มาด้วย เพื่อรวมซัมธรรมชาติอันงดงามอย่างน่าอัศจรรย์ หลังอาหารเช้า ซ่างภาพได้จัดเตรียมสถานที่บริเวณหน้าประตูของโรงเรมเพื่อฉาภภาพ แต่พระองค์มิทรงโปรดฉากหลังที่ได้จัดไว้นั้น หลังจากทรงคิดชั่วประเดียวหนึ่ง ทรงเลือกสถานที่วิวของเทือกเขา Wetlerhorn และ Faulhorn และโปรดให้ฉาภภาพ ณ ที่นั้น ซึ่งเป็นจุดสูงสุดที่พระองค์ได้เลือกถึง

ในช่วงเดินทางกลับเมื่อรถวิ่งลงพื้นเขต

ชุมเกียรติยศรับเสด็จ ที่หน้าถ้ำโกรดทรับปั้น

ทิมะแล้ว ก็ผ่านถึงบริเวณที่เต็มไปด้วย ดอกไม้นานาพันธุ์ พระองค์ทรงกลับเงียบ เดียวเหมือนทรงฝันถึงสิ่งอื่น ทรงกล่าวเมื่อ ตอนเลี้ยงส่งเด็จที่ Interlaken เกี่ยวกับ เวลาคนนั่นว่า “ข้าพเจ้านั่งคำนึงถึงพระราชินี ซึ่งถ้าได้ร่วมเดินทางมาด้วย ข้าพเจ้าจะสืบ ว่าเมื่อวานนั้นเป็นวันหนึ่งที่ข้าพเจ้ามีความ สุขที่สุดในชีวิต พระนางคงจะมีความ เพลิดเพลินไม่น้อยกว่าข้าพเจ้า อาจจะยัง คงนั่งเก็บดอกไม้นานาพันธุ์อยู่บนทุ่งเนิน เข้าอันหอมอบอวบนั้น” เราต้องยอมรับว่า ผู้ที่กล่าวถ้อยคำเหล่านี้ไม่น่าจะเป็นผู้ที่ เคยชินกับชีวิตใน “ราชสำนัก” เลย น่าจะ เป็น Konung Duchanto พระสวามีของ Skuntala จากบทกวีอันไพเราะของ Kalidasa มาากกว่า ความรู้สึกอันอ่อนไหวไปกับความ งามของธรรมชาติและถ้อยคำอันจับใจที่ ทรงกล่าวมาหนึ่งย่อ้มแสดงว่าทรงเป็น กษัตริย์ที่จริงๆแล้ว มิได้ด้อยไปกว่าเหล่า กษัตริย์แห่งยุโรปเลย พระองค์ได้ทรงนำ ของที่ระลึกมาฝากบรรดา “เจ้าแผ่นดิน” ต่าง ๆ เหล่านี้ด้วย โดยเปิดโอกาสให้ผู้มา เยี่ยมเยียนเข้าชมได้ที่คฤหาสน์เจนีวา ซึ่ง มีความพากาสุรเผ่าทั้งกลางวันกลางคืน ทรงนำดำเนินตามทาง ฝั่งด้านประดับเต็ม ไปด้วยเพชร ทับทิม และมรกต มาให้แก่ พระเจ้าไกเซอร์แห่งเยอรมัน สำหรับ พระราชนิศาสดแห่งอังกฤษ ทรงจัดชุดน้ำชา ทำด้วยทองของ ฯลฯ ของกำนัลเหล่านี้ซึ่ง ส่วนใหญ่เป็นพวงเครื่องใช้และอาวุธทำด้วย เงินและทอง อัญมณีทับหลักทั้งหมด ๕๐ หิบ

ผู้ที่ร่วมเด็จครั้งนี้มีที่น่ากล่าวคือ Prince Sawasti พระอนุชาэр์วมพระราชนิศาสดกับ พระองค์ทรงมีความรู้มากเกี่ยวกับประเทศ ในยุโรป เนื่องจากเคยพักที่อังกฤษหลายปี เพื่อศึกษาภาษาล้านสกุต ภายใต้การนำ ของ Max Muller แต่กลับไม่นิยม

พระบาทสมเด็จพระจุลจอมเกล้าเจ้าอยู่หัว ประทับรถม้าพระที่นั่งร่วมกับ พระเจ้าออสก้า ที่ ๒ เสด็จสู่พระราชมห马拉หัง กรุงสต็อกโฮล์ม เมื่อวันที่ ๑๗ กรกฎาคม ๒๔๘๐

อารยธรรมของยุโรป ตรงกันข้าม ทรงเป็น ผู้นำของกลุ่มชาตินิยมซึ่งต้องการรักษา ขนบธรรมเนียมดั้งเดิมไว้จากอิทธิพลของ วัฒนธรรมต่างแดน เช่น ใจว่าพระเจ้าแผ่นดิน ทรงโปรดให้ร่วมเด็จด้วยเพื่อกันมิให้เกิด เหตุยุ่งยากซึ่งขัดกับนโยบายของแผ่นดิน ที่ต้องการเป็นมิตรต่อต่างชาติ อันอาจเกิด ขึ้นได้ในขณะที่พระองค์เด็จประพาล แคนไกลน์ โดยทั่วไปแล้ว Prince Sawasti ทรงมีสิทธิ์ที่ยิ่งแย่แม้เช่นเดียวกับคนอื่นใน ขบวนเด็จ และทรงเป็นผู้ที่น่าคบหาด้วย ทั้งยังทรงมีความรู้อย่างมากในเรื่องของ ความลับพันธ์ต่าง ๆ ในยุโรป เช่น เมื่อ วงศดตระที่ Interlaken บรรเลงเพลง Wein Weib Und Gesang ทรงกล่าวถึง Luther และบทปราศรัย ผู้ที่พูดภาษาเยอรมันได้ดี ที่สุดคือนายร้อยเอกคนหนึ่งซึ่งเป็นผู้ใกล้ชิด ของพระเจ้าแผ่นดินด้วยเนื่องจากเคยอยู่ เวียนนาและเบอร์ลินหลายปี ท่านกล่าว ยืนยันกับข้าพเจ้าว่า เด็กวัยรุ่นชาวสยาม ซึ่งมีสติปัญญาดีนับร้อยคนจะได้รับทุนจาก ประเทศให้มาศึกษาด้านวัฒนธรรมและ วิชาการของเรา

สาเหตุของการเด็จประพาลครั้งนี้คือ อะไร เราไม่ทราบแน่ชัด แต่เชื่อว่าคงจะ มากไปกว่าเพียงเพื่อพระเจ้าแผ่นดิน ต้องการทดสอบพระเนตรประเทศต่าง ๆ ด้วยพระองค์เอง อาจจะเพื่อแสดงให้ยุโรป เห็นว่าสยามมิใช่เป็นประเทศที่ปาเลือกที่ ค่อย ๆ ลายตัวไปอย่างง่าย ๆ จากการ รุกรานและการถูกกลืนทีละส่วน ๆ โดย กองทัพของพระรัชเตล ซึ่งพยายามหลายครั้ง หลายหนที่เข้าจะยึดครองประเทศนี้โดยไม่ คำนึงถึงลิทธิของชาเมือง ทั้งนี้ก็เพื่อปั้น เอกثرพยลนจากทัวประเทศ อีกประการ หนึ่ง อาจจะเพื่อให้หายใจมีโอกาสรู้จัก สยามมากขึ้นกว่าการเป็นเพียงนามทาง ภูมิศาสตร์นามหนึ่งเท่านั้นและยุโรปควร ให้ความสนใจติดตามและนิมายชั้น ถ้า จุดประสงค์ที่แท้จริงเป็นดังกล่าวมาทั้งหมด นี้แล้วนั้น การเด็จเยือนพระเจ้าไกเซอร์ แห่งราชสำนักเยอรมันที่จะถึงนี้ ย่อมมี ความหมายอย่างใหญ่หลวง ต่อพระราชา แห่งแคนดันซังเพื่อกองคงค์นี้ ■

วิมลสุดา อิริคสัน ผู้แปล